

5) dwukrotnej wartości nie zwróconego opakowania w razie zniszczenia, zagubienia lub takiego uszkodzenia opakowania, które uniemożliwia jego używanie.

§ 18. 1. Dostawca lub odbiorca nie mają obowiązku dochodzenia kar i wynagrodzenia rzeczywistych szkód, jeżeli ich wysokość z tytułu jednej dostawy nie przekracza 100 zł. W innych przypadkach zaniechanie dochodzenia kary lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody w całości lub w części dopuszczalne jest tylko na podstawie umotywowanej i wydanej na piśmie decyzji organu nadrzędnego.

2. Ogólna wysokość kar za opóźnienie dostawy lub odbioru przedmiotu dostawy nie może przekroczyć 30% wartości dostawy.

§ 19. Jeżeli stroną wezwana do zapłaty kar nie zapłaciła ich w terminie 14 dni od daty wezwania do zapłaty i nie udzieliła żadnych wyjaśnień albo odmówiła zapłaty z przyczyn jawnie bezzasadnych, druga strona może domagać się zapłaty kary w wysokości o 100% wyższej niż przewidziana w paragrafach poprzednich.

63

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 16 stycznia 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zwierzyniec” obszar lasu o powierzchni 7,73 ha w Leśnictwie Zwierzyniec Nadleśnictwa Państwowego Oława, położony w miejscowości Oława, w gromadzie Oława, w powiecie oławskim województwa wrocławskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi 251 oddział lasu, poddziały „e, h” według numeracji przyjętej w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947/48—1956/57. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych lasu o charakterze naturalnym z udziałem dębu oraz z domieszką innych gatunków liściastych, porastającego teren zalewiskowy rzeki Odry.
4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów, złomów i drzew obumierających, w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; usuwanie drzew obumierających powinno być każdorazowo uzgodnione z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach o niedostatecznym odnowieniu naturalnym,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych i pielęgnacyjnych zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu,
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby,
- g) polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł

64

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 16 stycznia 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wodospad Wilczki” fragment doliny potoku Wilczki wraz z otaczającym lasem o powierzchni 2,75 ha w Leśnictwie Wodo-

- spad Nadleśnictwa Państwowego Międzygórze, położony w miejscowości Międzygórze, w gromadzie Wilkanów, w powiecie bystrzyckim województwa wrocławskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi 81 oddział lasu poddział „a1” według numeracji przyjętej w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952-1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
 3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów krajobrazowych najwyższego wodospadu w Sudetach wraz z malowniczym wąwozem potoku Wilczki.
 4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,
 - b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby, wydobywanie skał, minerałów i kamieni oraz dokonywanie jakichkolwiek zmian w ukształtowaniu dna i koryta przepływającego przez rezerwat potoku,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa nowych urządzeń turystycznych, urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza ścieżkami turystycznymi oraz miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

65

INSTRUKCJA MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 stycznia 1958 r.

w sprawie organizowania porad technicznych dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego na wsi.

W związku z przepisem § 3 ust. 3 uchwały nr 308 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1957 r. w sprawie zmian w organizacji służby budownictwa wiejskiego i służby architektoniczno-budowlanej w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr 69, poz. 421) ustala się zasady oraz szczegółowy zakres poradnictwa i instruowania technicznego spółdzielni, zespołów chłopskich i indywidualnych rolników w zakresie wykonawstwa robót budowlanych i produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych.

§ 1. Instrukcja przeznaczona jest do stosowania przez zarządy architektoniczno-budowlane prezydiów rad narodowych.

§ 2. Z bezpłatnych porad fachowych, określonych w instrukcji, korzystają:

- 1) rolnicze spółdzielnie produkcyjne i członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) rolnicy gospodarujący indywidualnie oraz zatrudnieni w państwowych gospodarstwach rolnych,
- 3) zespoły chłopskie, zrzeszenia, komitety, spółdzielnie pracy zrzeszone dla eksploatacji surowca miejscowego, produkcji materiałów lub do wykonania budynków dla swych członków.

§ 3. Z bezpłatnych porad fachowych mogą również korzystać pracownicy państwowi, organizacji społecznych oraz rzemieślnicy pracujący na wsi i dla potrzeb wsi.

§ 4. Szczególną opieką w zakresie poradnictwa należy otoczyć:

- 1) chłopskie zespoły produkcji materiałów budowlanych i budownictwo prowadzone przy zastosowaniu materiałów i surowców pochodzenia miejscowego,
- 2) budowy wzorcowe (przykładowe), które mają stanowić przykład dla budownictwa w danej okolicy,
- 3) budownictwo w nowych osiedlach i wsiach spalonych, wznoszone zgodnie z planami zabudowy,
- 4) budownictwo realizowane w ramach czynów społecznych przy wkładzie środków własnych ludności.

§ 5. Poradnictwo dla budownictwa wiejskiego podejmowane w dostosowaniu do miejscowych warunków — bądź z inicjatywy własnej lub na wniosek zainteresowanych — obejmuje:

- 1) w zakresie lokalizacji i projektów budynków —
 - a) udzielanie wskazówek co do sytuowania budynków na działce zgodnie z przepisami prawa budowlanego i wymaganiami racjonalnej gospodarki rolnej,
 - b) udzielanie budującym porad co do wyboru najwłaściwszego projektu typowego (lub jego adaptacji) i zastosowania materiałów — w zależności od zasobów surowca miejscowego i innych materiałów budowlanych,
 - c) wskazanie źródła zakupu projektów typowych;